

[Einar Simonsen.]

ca. 25 pCt. af den samlede Pris, et færdigt Brug kommer til at staa Husmanden i, medens den blot for en Del Aar siden var ca. Halvdelen. Det er dog en Ting, man maa tage med i sine Overvejelser, og derfor synes jeg, som jeg allerede har sagt, at vi maa fortsætte ad de Veje, Lovforslaget anbefaler. Det giver et Resultat; det er en god og frugtbar Udvikling, der staar i god Samklang med den Linie, vi hidtil har fulgt her i Landet. Jeg vil ogsaa gentage, at det efter min Opfattelse vil have stor Betydning, at vi kan bevare den Forstaaelse og Sympati i hele Befolkningen, ogsaa inden for Landbrugets egen Kreds, som hidtil har omgivet Udstykningens Formaal og Betydning.

Chr. R. Christensen:

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sagde, at jeg ikke havde andet at byde Husmændene end Hede, og at det var en let Maade at komme om ved Tingene paa, men det var at føje Spot til Skade. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at det var til Gengæld en let Maade, han kom om ved min Tale paa. Værre Forvrængning af mine Udtalelser end dem, det ærede Medlem der præsterede, har jeg sjældent været ude for. Jeg nævnte, at der kunde tilbydes adskillig Jord til Udstykning, jeg nævnte de betydelige Arealer, der er i Staseje, og som i Løbet af faa Aar vil blive udstykningsmodne. Jeg nævnte Flyvepladserne, som netop i disse Dage er ved at blive stillet til Raadighed, jeg nævnte Udlandings og Landssvigeres Jord, som Staten vil komme i Besiddelse af, og jeg nævnte, at de Spekulationsopkøb, der har været foretaget under Krigen, atter vil give Jord tilbage til Udstykning, og at der utvivlsomt kan ventes større Udbud nu efter Krigen paa Grund af tilbageholdt Jord, paa Grund af de Vanskeligheder, der er ved at indfinde sig og utvivlsomt i højere Grad i Fremtiden vil indfinde sig, og som vil berøre Landbrugets Økonomi, og paa Grund af de stigende Vanskeligheder med Medhjælperforholdet. Jeg nævnte endvidere, at Staten som den kontante Køber har betydelige Muligheder for at erhverve Jord til Udstykning, og jeg har ikke mindst i Formiddag faaet oplagte Beviser for, hvilke Muligheder Staten har, naar den optræder som Køber. Jeg maa altsaa afgjort tilbagevise den Paastand, det ærede Medlem fremsatte; det er ikke at føje Spot til Skade, at man siger, at

den Opgave, Udstykningen, som i det sidste Aarhundrede har beslagnet saa betydelige Arealer, heller ikke maa forsømmes i den Fremtid, vi staar over for, og at Staten i denne Sammenhæng ogsaa maa have sin Opmærksomhed henvendt netop paa Spørgsmaalet om Beskæftigelsen i Landbruget, som har skabt Vanskeligheder for den private Indsats. Det ærede Medlem fandt i øvrigt, at den Ordning, at Etableringslaan kunde gives saavel til private Indkøb som til Indkøb gennem Indkøbsforeningerne, var en Forringelse af Loven. Jeg finder tværtimod, at denne Ændring af § 19 er en betydelig Forbedring. Jeg tror, det er sundt, at der ogsaa eksisterer en vis Konkurrence. Jeg tror ikke, det er sundt, at Indkøbsforeningerne alene skal være leveringsdygtige med Hensyn til disse Varer. Det er urimeligt, om Staten paa Forhaand vilde udelukke den private Handel og alene garantere Indkøbsforeningerne den. Den Ændring, der er opnaaet paa dette Omraade, er en Indrømmelse til konservative Synspunkter, som jeg er meget glad for, og jeg takker Ministeren derfor.

Det ærede Medlem og ogsaa det ærede Medlem Hr. Fuglsang var inde paa det uheldige i, at der i Fremtiden kun kan gives Rentefrihed for indtil $\frac{1}{4}$ af den Tillægsjord, der opkøbes, i Modsætning til tidligere Halvdelen. Naar man har oplevet en Lovgivning, hvorefter man, saa vidt jeg ved, aldrig har praktiseret at give Rentefrihed for Halvdelen og maaske kun i meget faa Tilfælde for Fjerdedelen, synes jeg nok, vi er inde i Forhold her, saa at man enten maa rette ved Administrationen eller Lovgivningen, thi at have en Lovbestemmelse, der ikke anvendes, er uheldigt. Jeg finder, at den Rettelse, der her foretages i Loven, er den rigtige. En Udvidelse af denne Rentefrihed vil jo ogsaa opfordre til Ansvarsløshed hos dem, der skal ud at købe Jord, og jeg tror, at det, man her har foreslaaet, er det helt ideelle.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen nævnte i sin Tale, at store Fremstød i Lovgivningen ogsaa har givet flere Ansøgere til Jord end forhen. Ja, saa undrer det mig i nogen Maade, at man ikke foretog et stort Fremstød i 30'erne. Da havde man — i hvert Fald i en Del af Perioden — fuldkommen parlamentarisk Magt dertil; der var Jord at købe, der var billige Priser, der var ingen Byggevanskeligheder. Da havde det rette Tidspunkt utvivlsomt været til at